

عنوان مقاله:

تأثیر هشت هفته تمرین ترکیبی استقامتی - مقاومتی همراه با مکمل یاری سیر بر سطوح سرمی hs-CRP , IL-10 و IL-6 در پسران غیرفعال دارای اضافه وزن

محل انتشار:

دوفصلنامه ورزش و علوم زیست حرکتی، دوره 14، شماره 28 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

فاطمه زهرا بشارتو - کارشناس ارشد، گروه علوم ورزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، سیستان و بلوچستان، ایران

محمد رضا باتوانی - استادیار، مرکز تربیت بدنی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

محسن غفارانی - دانشیار، گروه علوم ورزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، سیستان و بلوچستان، ایران

سمیرا عمادی - دکتری فیزیولوژی ورزش، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: چاقی وضعیتی است که با اختلال در هموستاز شاخص‌های التهابی شناخته شده است، لذا هدف از انجام مطالعه حاضر بررسی تأثیر هشت هفته تمرین ترکیبی استقامتی - مقاومتی توام با مکمل یاری سیر بر سطوح سرمی hs-CRP , IL-10 و IL-6 در پسران غیرفعال دارای اضافه وزن بود. مواد و روش‌ها: این مطالعه بر روی ۴۶ پسر سالم غیرفعال داوطلب (سن: 19.51 ± 1.88 سال، وزن: 77.05 ± 7.07 کیلوگرم، قد: 164.25 ± 6.53 سانتی‌متر) انجام شد که به طور تصادفی در ۴ گروه تمرین - دارونما، مکمل، و مکمل- تمرین در نهایت دارونما تقسیم شدند. گروه‌های مصرف کننده مکمل، روزانه ۲۵۰ میلی‌گرم سیر مصرف کردند. گروه‌های تمرین نیز هفته ای سه جلسه به مدت ۸ ساعت انجام شدند. سطوح سرمی، hs-CRP ، IL-6 و IL-10 با استفاده از کیت‌های الیزا اندازه گیری شدند. داده‌ها با استفاده از آزمون تی همبسته و آنکووا تجزیه و تحلیل شدند. سطح معنی داری کمتر از ۰.۵ در نظر گرفته شد. پافته‌ها: در بررسی سطوح پس آزمون بین گروه‌ها بین سطوح ایترولوکین ۱۰ تفاوت معنی داری وجود داشت ($P=0.002$, $F=5.92$) اما در غلطات‌های ایترولوکین hs-CRP و IL-6 تفاوت معنی داری یافت نشد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد سطوح ایترولوکین ۱۰ در گروه‌های تمرین - دارونما با دارونما ($P=0.23$) و مکمل با دارونما ($P=0.03$) بطور معنی داری متفاوت بودند؛ اما بین ۳ گروه تمرین - دارونما، مکمل، و مکمل - تمرین تفاوت معنی داری در هیچ از یک متغیرهای مورد بررسی یافت نشد ($P=0.15$, $F=1.86$; $P=0.27$, $F=1.22$; $P=0.15$, $F=1.86$). نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد سطوح ایترولوکین ۱۰ در گروه‌های تمرین - دارونما با دارونما ($P=0.23$) و مکمل با دارونما ($P=0.03$) بطور معنی داری متفاوت بودند؛ اما بین ۳ گروه تمرین - دارونما، مکمل، و مکمل - تمرین تفاوت معنی داری در هیچ از یک متغیرهای مورد بررسی یافت نشد ($P=0.15$, $F=1.86$; $P=0.27$, $F=1.22$). (به ترتیب برای متغیرهای IL-6 , IL-10 , hs-CRP و IL-6-hs-CRP). بحث و نتیجه گیری: بهبود شاخص‌های التهابی IL-6 و hs-CRP با انجام تمرینات ترکیبی به تنهایی یا به همراه مصرف مکمل سیر احتمالاً به ضرورت انجام تمرینات در مداخلات بهبود شاخص‌های التهابی منتخب اشاره می‌کند.

کلمات کلیدی:

تمرین استقامتی - مقاومتی، مکمل یاری سیر، IL-10 , IL-6 , hs-CRP

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666910>

